

## BastA!-Nieuwsbrief nr. 20

16 september 2006

Half september 2006, een paar honderd koppen grijzen ons vanaf onbeweeglijke borden nu dagelijks toe. Zwijgend, weinig zeggend. Juffrouw 'O Nee!' als blikvanger ergens tussen, over, onder geplakt. Met haar wil half Antwerpen wel es een halfuurke in het stemhokje wegdromen. Verder niks spannend. Het woord ontbreekt nagenoeg. Nauwelijks een slogan. Nergens een volzin. Laat staan eine witze, un bon mot. Of toch. Ergens ééntje. Van een sympathiek grijzend dikkerdje. Verder enkel dat starende grijzen. En dan moet de campagne van de Primus inter pares nog beginnen. Nog meer koppen. 52. Gekaderd in stilleven. Stijlvol. Dat wel. Maar waarover het gaat? Het moet nog allemaal losbarsten, naar verluidt. Aja. Laat ons hopen dat het over iets gaat na die explosie. Laat ons godsamme hopen dat het dan toch nog even over iets gaat. Die laatste week dan.

Ondertussen gaat het leven door. Het leven in Antwerpen, de stad die van iedereen zou zijn. Die slogan? Een cynische grap voor mensen zonder papieren, een cynische grap voor Antwerpenaren die met een partner van vreemde origine wil trouwen. Gelijk verdacht. Verhoor gegarandeerd. Bij de cel schijnhuwelijken. Proper die verhoren. Over kleuren van ondergoed op een bepaalde dag en uur. En of datum, uur en kleur overéénkomen. Bevraagd door kille ambtenaren. Een – hopen we – extreem voorbeeld van de 'integriteit' waarmee de ambtenaren van de cel schijnhuwelijken hun onderzoeken voeren. Het – nogmaals, hopelijk extreem en geïsoleerd voorbeeld – is wel illustratief voor de gangbare praktijk. Als je in deze stad je leven wil delen met een partner zonder papieren en trouwen, wordt je per definitie verdacht van schijnhuwelijk. En het is aan jou om te bewijzen dat dit niet zo is. De omkering van een rechtsprincipe. De maanden, soms jarenlange lijdensweg die ambtenarij en gerecht organiseren; een afschrikkingpolitiek op zich. Het graven in het privéleven waarbij details – in alle ernst, wie van ons onthoudt al die kleine gebeurtenissen van de dagelijkse dag – doorslaggevend zijn voor een ja of en nee. Details én inkomen. Een arbeidersinkomen, een gewoon bediende-inkomen, volstaan al niet meer om 'solvabel' te zijn voor de ambtenaren. Dat is de realiteit voor heel wat

Antwerpenaren die in 'die stad van iedereen' willen wonen, leven, trouwen met een partner die geen papieren heeft. Onze [vernieuwde website](#) wijdt een pagina aan dit onderwerp. Terwijl de grijnzend koppen op borden hangen staat er wel nog één en ander op de agenda:

- 18 september,  
'Ja, ik wil', huwelijksreceptie op de Grote Markt, van koppels die uit liefde willen trouwen maar niet mogen. Ja, 'ik wil A wel is' een hartscreet uit goesting en liefde. Niet meer, niet minder. Het burgercomité voor recht op een gezinsleven, 'Ik wil A wel', nodigt iedereen uit op deze ad hoc receptie. Be there en breng een glas en een drankje mee. C'est la fête.
- 22 september,  
'La Face Cachée de Vlaams Blok', de in Vlaanderen angstvallig verborgen gehouden reportage over het Vlaams Blok Belang van J.C. Defossée. Te zien op uitnodiging van Sp.a-rood op 22 september in het filmhuis, Klappeistraat 2 om 20.00 u.
- 23 september,

herdenking van de dood van Samira Adamou met een manifestatie in Brussel, 14.00 u. te Brussel Noord. Voor deze manifestatie spreken we af op het De Coninckplein, 12.00 u. We willen er met 100 mensen zonder papieren naar toe en hebben, zoals gewoonlijk, geen rotte cent. Dus carpooling : het moet mogelijk zijn 25 autobezitters te vinden die 4 mensen zonder papieren willen meenemen naar de manifestatie en terug. Een dringende oproep m.a.w.: heb je een wagen en ga je naar de manifestatie, de vraag om 4 mensen mee te nemen. 25 auto's, dat moet lukken. Tevens de vraag om dit per mail te melden bij Edwin, [edelanoeye@hotmail.com](mailto:edelanoeye@hotmail.com) met het aantal beschikbare zitplaatsen dat je hebt. Je kan ook vervoer steunen door een storting op de rekening van UDEP waarmee treintickets gekocht kunnen worden.

UDEP-nr. : 979-6449733-14

- 25 september,

de Carava(a)n van UDEP- Antwerpen trekt samen met andere UDEP-groepen uit gans België, door de straten van de stad Antwerpen. We verzamelen om 12.00 u. op het St. Jansplein en maken een tocht naar de Groenplaats ( 14.00 u ) en eindigen terug in de Kerkstraat ( 16.00 u.). Tijdens de tocht praten we met mensen, delen we pamfletten uit, is er animatie en trachten de volgende, duidelijke boodschap mee te geven : we zijn hier nog altijd, en nog steeds met velen. En al hebben verschillende politici ons ontvangen, naar ons geluisterd, aan onze situatie is nog geen sikkepit veranderd. En luid zal de UDEP-song met als refrein ' Udep, Udep, regularisatie, regularisatie, Udep, Udep, regularisatie nu' in de straten van

Antwerpen klinken. ( Volledige tekst in bij bijlage; voor muzikanten, partituur te verkrijgen door een mailtje naar Edwin, [edelanoeye@hotmail.com](mailto:edelanoeye@hotmail.com) te sturen. )

Verder zoeken we voor deze actie ook een echte caravan, die ons die middag begeleid. Als iemand nog een oud, ongebruikt 'Adrianneke' heeft staan waar ie geen weg mee weet en die wil schenken aan UDEP- Antwerpen, zou dat helemaal de 'max' zijn. Dan beschilderen we gelijk dat ding en hebben we een permanent, mobiel promotiesecretariaatje.

- De Young Strikers, het symphatiek voetbalploegske van jongeren met en zonder papieren van 't Noord die in het liefhebbersverbondje Madoka spelen, hebben de nieuwe competitie overtuigend ingezet : 10 -1 tegen de Reds. Hun avonturen zijn nu ook wekelijks te volgen op de **BastA!** webstek.

Inmiddels nog op het De Coninckplein. De voorbije week het toneel van de zoveelste razzia. O.m. in een Afrikaans cafeetje deze keer. 5 mensen zonder papieren op gepakt, afgevoerd en café gesloten. De reden voor de sluiting ? Het aantreffen op 'de plaats van de misdaad' van drugs. Zijnde welgeteld 1 peuk van een joint. Alle middelen zijn ondertussen blijkbaar toegelaten om de Afrikaanse gemeenschap van het plein en zijn omgeving te verjagen : tramrazzia's, caférazzia's, 'strategische' gebouwen opkopen, café-uitbaters broodroven, feestverbod, terrasverboden, mensen gewoon van het plein jagen omdat ze niet meer of niet minder doen dan op een bankje zitten.... Het mooie pleintje ligt er op een doordeweekse nazomeravond troosteloos bij. Vuil, schaars bevolkt door mensen die voor het merendeel - gedwongen - in de marginaliteit leven. 2 jaar aangehouden verbaal en non-verbaal overheidsgeweld en een non-beleid t.o.v. groepen mensen die in precare omstandigheden leven hebben nog geen enkele oplossing gebracht voor het plein en zijn omgeving. De 'kwalitatieve middenstand' die men wil aantrekken heeft de weg alvast gevonden : een nagelnieuw gokkantoor opende onlangs zijn deuren. En we maken ons geen illusies over wat ons en het

plein – en bij uitbreiding de hele stad vrezen we - na de verkiezingen te wachten staat : 6 jaar meer van hetzelfde, geregisseerd door een zakenkabinet. De koppen op de borden voor het al lang gesloten grand café kijken nog steeds zwijgend, grijnzend toe. Enkelen slechts hangen hier op hun plaats. Kennen het plein, kennen haar mensen. Gaan voor de buurt én haar huidige bewoners. Ze kijken. En weten. Het wordt nog een lang en bitter verhaal met dat zakenkabinet. **BastA!**

[Ads by Google](#)

## **Need more than WordPress?**

Hosted CMS gives you more power with ease. Sign up now for Free.

[www.Webvanta.com](http://www.Webvanta.com)

Dit bericht is geplaatst op om 16 september 2006 door 3:50 am en is geplaatst onder [07. BastA!-Nieuwsbrief](#). You can follow any responses to this entry through the [RSS 2.0](#) feed. Zowel reacties als pings zijn momenteel gesloten.